pl
0648

SCENA și ECRANUL

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

D.C 169135

NUMĂRUL 6 DECEMBRIE 1956

Beate Fredanov, Liliana Tomescu, Lucia Sturdza-Bulandra și Puiu Hulubei

NU SE ȘTIE NICIODATĂ

Comedie în 3 acte de G. B. Shaw

← *Liliana Tomescu, Ion Lucian și Puiu Hulubei*

Teatrul Municipal

Coperta I: Dia Panaitescu și Ion Dacian în opereta originală „Plutașul de pe Bistrița" de Filaret Barbu

Strălucitul succes al Filarmonicii din București în Polonia

Orchestra noastră a sosit la Varșovia la 10 octombrie, pentru a participa la Festivalul Internațional de muzică contemporană. In cadrul acestui festival au fost prezentate două programe. Primul, dirijat de maestrul George Georgescu, iar al doilea de Mircea Basarab.

Este greu de descris entuziasmul pe care l-au stîrnit concertele romînești în rîndurile ascultătorilor. Presa poloneză scria că Romînii au bătut recordul în ceea ce privește bis-urile, fiind singura orchestră căreia publicul i-a cerut două suplimente. Făcînd bilanțul festivalului, după încheierea lui, ziarul „Expres veciornîi" sublinia că pe primul loc al festivalului s-a situat orchestra romînă.

In deosebi, sonoritatea excepțională a coardelor, temperamentul interpretării, calitatea instrumentiștilor au fost unanim apreciate.

Nu putem numi decît triumfal turneul întreprins, după festival, de către Filarmonica „George Enescu" în cîteva orașe din Polonia: Codansk, Poznan, Katowicze. Publicul refuza, pur și simplu, să părăsească sala după concert; ascultătorii, în picioare, scandau numele dirijorului; bis-urile erau cerute nu numai la sfîrșitul concertului, dar și în timpul desfășurării lui. După concertul din Katowicze, organul central de presă al Sileziei, „Tribuna rabotnicza", scria că un asemenea concert și o asemenea manifestare a publicului au fost cu totul neobișnuite.

Această apreciere cu totul excepțională, Filarmonica romînă a obținut-o într-o țară cu mari tradiții muzicale și în condițiile înfruntării cu unele din cele mai bune colective muzicale europene. Pentru Filarmonica romînă, aceasta este un imbold de strădanii și mai perseverente spre perfecțiunea artistică.

George Bălan

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

P.c 189.135

Ace draculei FANTOME

Apariție cutremurătoare în trei acte de Eduardo de Filippo.

Pasquale Lojacono face parte dintre acei oameni despre care, dragi spectatori, obișnuiți să spuneți: „Bietul! Se țin necazurile de el, ca umbra de om!“

Într-adevăr, pînă acum numai de necazuri, sărăcie și ghinioane a avut parte. A încercat sumedenie de ocupații: nici una n-a mers. A încercat felurite afaceri: a pierdut. De la o zi la alta, sărăcia e mai lucie, viața mai grea, zilele mai pline de amărăciuni.

În pragul disperării, Pasquale s-a hotărît să înfrunte soarta pentru ultima oară. A ajuns pînă la el faima unei case din Neapole despre care se spune că ar fi bîntuită de fantome. E o casă veche, — de prin secolul al XVI-lea — spațioasă, luxoasă, impunătoare. Cu sute de ani în urmă, s-a desfășurat aici o sîngeroasă dramă sentimentală și de atunci nimeni n-a mai putut s-o locuiască în liniște. S-ar părea că tot felul de apariții înspăimîntătoare, supranaturale — i-au făcut pe chiriași să dea bir cu fugiții numai după cîteva ore.

Dornic să risipească, odată pentru totdeauna, această faimă dăunătoare, proprietarul casei i-a închiriat-o lui Pasquale gratuit, cu condiția ca acesta s-o locuiască timp de cinci ani, spulberînd astfel legenda „fantomelor“.

Și iată-l pe Pasquale în mijlocul apartamentului, în toiul mutării. Hamalii cară lucrurile, le așează în camere, în timp ce noul chiriaș... visează: visează la pensiunea model pe care o va putea înființa în zecile de camere ale casei, la banii pe care îi va cîștiga, la

tînăra sa soție Maria, care însfîrșit va putea duce o viață mai ușoară, mai frumoasă... Visează surîzînd, la zilele fericite care vor veni... Înserarea coboară agale și umbrele ei estompează aspectul mizer al lucrurilor vălmășite, nearanjate, făcînd ca visul să pară mai real, mai aproape...

Sttt!... A scîrțîit ceva? Pasquale își ține respirația. Ușa unui dulap se deschide încetișor... un tînăr își face apariția în apartament... se mișcă... se strecoară de-a lungul pereților... Și nu e singurul lucru ciudat care se întîmplă în această casă. Apar din senin mobile noi luxoase, aparate telefonice, alimente, bani, mulți bani. Tînărul se ivește din nou, dispare, revine... Și casa se populează cu alte noi apariții. O femeie îl urmează. Apoi tăcuți, triști, mișcîndu-se ca veniți dintr-o altă lume, doi copii... străbat apartamentul, gem, plîng, se vaită, chinuiți parcă cu toții de un demon nevăzut. Te trec fiorii ascultîndu-i! Și iarăși casa se umple de alte daruri, de alți bani...

Pasquale tace, privește. Cu fiecare zi, visul lui e mai aproape de înfăptuire. Și cum n-ar fi așa! A încălzit atîta vreme acest vis în suflet încît îi este egal dacă cei cale îl ajută să-l împlinească, sînt niște simple... fantome.

Dar fantomele? „Fantomele? o să întrebați Dvs. Cu ele ce se întîmplă?"

Vreți să aflați? Ei, bine, aveți puțină răbdare! Curînd se va stinge lumina; cortina se va ridica încet, dezvăluind ciudata casă a și mai ciudatului chiriaș Pasquale Lojacono. Și acolo pe scenă le veți vedea și pe ele... fantomele...

FANTOME?!?! Sînt oare cu adevărat fantome?

Teatrul Național
„I.L. Caragiale"

În 1512, cînd a fost îndepărtat din slujba pe care o avea la Senioria Florentină, Niccolo Machiavelli împlinea 43 de ani. De 15 ani deţinea o funcţie publică şi politică. Cincisprezece ani pe care — aşa cum el singur spunea — „nici nu-i dormise, nici nu-i jucase"; dimpotrivă îi folosise deplin pentru cunoaşterea lumii în mijlocul căreia trăise.

După numai opt ani de la acest eveniment care avea să facă din fostul demnitar de stat un scriitor — în 1520 — comedia „Mătrăguna" era gata spre a fi reprezentată. Mulţi dintre cei care cu secole mai tîrziu au cercetat opera lui Niccolo Machiavelli, au considerat „Mătrăguna" ca pe una din cele mai izbutite opere dramatice ale literaturii italiene. Este de ajuns să-i amintim pe Voltaire, care o proclama mai presus de toate operele lui Aristofan, sau pe criticul englez Macauley care o aşeza deasupra pieselor lui Goldoni şi o considera depăşită doar de cele mai bune comedii ale lui Molière; aprecieri de acest gen — cu toată exagerarea pe care o pot cuprinde — vădesc deplina preţuire de care această comedie s-a bucurat de-a lungul vremurilor.

In orice caz, contemporanii lui Machiavelli care au văzut pentru prima oară „Mătrăguna" între 1520—1524, la Florenţa sau la Veneţia, au simţit că au de-a face cu o lucrare dramatică în care imitaţia servilă a modelelor antice fusese înlocuită cu originala construcţie a unor personaje vii, autentice, reale, luate din însăşi societatea vremii.

Studioul actorului de film „C. Nottara"

MĂTRĂGUNA

Intriga comediei are la bază încercările tînărului florentin Calimacco Guadagni de a cuceri pe Lucrezia, frumoasa soţie a doctorului Nicio Caleucci. Lucrezia însă, care pe cît este de frumoasă pe atît e de virtuoasă, nu se lasă prea uşor sedusă.

Disperat, Calimacco recurge la ajutorul lui Ligurio, un parazit care promite că va aranja lucrurile datorită unui vicleşug. El îl convinge pe Nicio că nu va putea avea copii decît dînd soţiei sale să bea o fiertură de mătrăgună. Mai mult, după ce a băut fier-

Schiță de costum
de Toni Gheorghiu

tura, Lucrezia va trebui să-şi petreacă noaptea cu un alt bărbat care să ia astfel asupra lui efectul băuturii otrăvitoare. La complot participă — în schimbul unei sume de bani — un călugăr, Fra Timoteo, — care o convinge pe Lucrezia să accepte, precum şi mama acesteia, Sostrata.

E de la sine înţeles că îndemnată de soţ, de mama sa şi de duhovnicul său, Lucrezia se supune. Tînărul Calimacco îşi va ajunge scopul nu numai pentru o noapte; el va rămîne pentru totdeauna iubitul Lucreziei.

Dacă în general Machiavelli înfăţişează în „Mătrăguna" tabloul unei lumi lipsită de conştiinţă morală, aservită corupţiei, prostiei, intrigii, totuşi satira sa cea mai violentă şi în acelaş timp cea mai subtilă este îndreptată împotriva ipocriziei şi ticăloşiei slujitorilor bisericii din timpul său. Trăind într-o vreme în care papii vindeau indulgenţe şi demnităţi bisericeşti, Machiavelli a creeat un călugăr care, aidoma înalţilor prelaţi, şi-a deschis un fel de „prăvălie" în biserica creştină. La adăpostul unor formule „evanghelice" bune la toate, Fra Timoteo vinde orice, iartă orice, face orice, explică orice, cu condiţia ca acest „orice" să-i asigure un profit oarecare. Fra Timoteo nu ezită în faţa nici unei „afaceri" care se prezintă la tejgheaua tarabei sale religioase, chiar dacă este vorba de binecuvîntarea unui adulter deşănţat sau chiar a unei crime.

In privinţa aceasta, caracteristice sînt vorbele pe care Lucrezia i le spune lui Calimacco: „Dacă datorită iubirii şi isteţimei tale, prostiei soţului meu, a şireteniei mamei mele şi a ticăloşiei „fratelui" care mă spovedeşte, am ajuns să fac ce n-aş fi făcut niciodată... de astăzi sînt a ta, tu să-mi fi stăpîn şi călăuză".

Prin violenţa şi spiritul satirei sale, „Mătrăguna" rămîne cea mai izbutită operă dramatică a lui Niccolo Machiavelli.

Schiță de costum
de Toni Gheorghiu

Teatrul Municipal

Piesa Luciei Demetrius pune în fața regizorului, a actorilor și a pictorului scenograf probleme deosebit de interesante, pasionante chiar.

Acțiunea se desfășoară pe o perioadă de șaizeci de ani, marcînd trei etape dintre cele mai semnificative: sfîrșitul veacului al XIX-lea, anii de după primul război mondial și un moment din zilele noastre.

In afară de problema centrală — condiția de viață a femeii și încercările ei de emancipare — piesa pune o serie de probleme colaterale care dau o imagine puternică, vie și colorată a unei lumi trecute și a contradicțiilor ei.

Lucia Demetrius și-a plasat acțiunea într-un cadru unic — casa — care apare aproape ca un simbol și care ajută la unitatea piesei. Evoluția și schimbările petrecute în personaje, se reflectă și în decor, care, la rîndul lui, prin elemente care dispar, se adaugă sau se destramă, subliniază și întregesc, dincolo de cuvinte viața eroilor, destinul lor uman.

Maestru emerit al artei din R.P.R.
Laureat al Premiului de Stat
W. SIEGFRIED

Marietta Rareș

Tantzi Cocea

Beate Fredanov

Clody Bertola

„TEATRU PENTRU COPII ȘI TINERET"

Că „teatrul" este o noțiune largă și mult cuprinzătoare și că unele manifestări artistice se adresează în aceeași măsură și egală eficacitate tuturor spectatorilor, indiferent de numărul anilor lor, este o realitate pe care n-o ignorăm și un adevăr pe care — cu bucurie — îl recunoaștem.

Nu se poate să nu te bucuri cînd vezi cum situațiile scenice și replicile din „Nota zero la purtare" de la Studioul „C. Nottara" entuziasmează atît pe tineri cît și pe cei trecuți de mult de vîrsta basmelor, sau cînd surprinzi părinții ascultînd emoționați, alături de copiii lor, minunatele emisiuni ale posturilor noastre de radio închinate tineretului, sau frumoasele spectacole ale teatrelor noastre de păpuși... și multe alte asemenea realizări, care ne stau la îndemînă.

Dar nu e mai puțin adevărat că sînt — și mai ales ar trebui să fie — spectacole speciale care să se adreseze direct micilor spectatori, spectacole în care să-și găsească exprimate în imagini artistice preocupările vîrstei lor, problemelor de viață, de școlaritate, de educație, de relații în colectivitate, în familie etc.

Iată dece Teatrul Municipal s-a hotărît să reia seria spectacolelor pentru copii și tineret, serie care prin piesele jucate (Scufița Roșie de E. Ciornîi, „Fetița și ursul" de Surinova și Budenko, „Mic pitic, inimă de voinic" de S. Milorian) s-a bucurat odinioară de frumoase succese.

Ion Lucian

De curînd, Teatrul Municipal a prezentat „Prietenii ei" de V. Rozov, spectacol închinat tinerilor între 14 și 17 ani, și are în pregătire comedia muzicală „Cocoșelul neascultător" de Ion Lucian, o poveste dramatizată pentru cei mici.

Cele mai bune forțe ale teatrului au pornit — cu dragoste și entuziasm — la realizarea acestor spectacole. Actori, regizori, tehnicieni, cu toții sînt mînați de dorința de a aduce în fața tinerilor spectatori imagini artistice valoroase, educative, atrăgătoare și emoționante.

In munca lor de creație și-au dăruit toate forțele, toată dragostea, tot elanul, pentru a nu dezamăgi pe acei cărora le sînt închinate aceste spectacole.

Rămîne ca voi, tineri și copii, să vă spuneți cuvîntul vostru, dacă ei vor izbuti sau nu în străduințile ce desfășoară.

Ion Lucian

MARELE BIJUTIER

Napoleon Creţu

Spărgătorul : *Poate că n-ar trebui să fug, să-mi salvez pielea cînd aici sînt o mulţime de oameni... Gîndeşte-te la aceşti oameni săraci, la muncitori. Nu putem spune că n-avem nici o obligaţie faţă de ei, căci luni de-a rîndul i-am mînat la lucru, i-am îndemnat, le-am dat speranţe... Nu-i putem lăsa în voia soartei — în şomaj, în mizerie. Trebuie să găsim o portiţă de scăpare...*

Bătrînul : *S-a întors lumea pe dos, şefule ! Cine-i face spărgătorului cinstit concurenţa cea mai josnică ? Aceşti domni, aşa zişi onorabili. Şi nici nu-i poţi denunţa pentru concurenţă neloială. Pe noi nu ne apără nici „numerus clausus", nici legea muncii. Dracu să-i ia de domni şi de boieri cinstiţi şi fără cusur... !*

Florin Scărlătescu

Fabricantul: *Viaţa e frumoasă numai în măsura în care o risipim. Fiecare e bogat numai în măsura în care îşi cheltuieşte bogăţia. ...Iată un eroism care nu-mi displace! Şi să mă crezi, e chiar adevărat!*

Petre Negoescu

Teatrul Armatei

Margareta Butuc

Fata fabricantului: *Am învățat multe aici, în fabrică. Am învățat cum se fac banii și am învățat și ce greu se cîștigă, banul. Și am învățat ceva ce mă privește și pe mine: că femeile pot fi iubite. nu numai amăgite...*

Niculescu Cadet

Natașa Nicolescu

Logodnica: *Dumnezeule. aici am ajuns! Imi faci reproșuri? Abia mi-ai dat dreptul să-mi fac cumpărături în contul tău și-ți pare rău! Se poate așa ceva? N-am ce zice, ești foarte cavaler! Halal de așa logodnic!*

Comisarul: *Fiecare om care își iubește meseria este însuflețit de problemele ei. Pentru mine, un mare spărgător — un mare spărgător! — vă mărturisesc, e un supraom!*

Mama logodnicei: *E mai important să te măriți bine. decît curînd*

Elena Chiosa

Procuristul: *Eu??? Vă rog, eu sînt bolnav de inimă! Nu spuneți așa ceva... Nu pot să suport emoțiile. Cum adică, eu aș fi înjurat pe domnii directori? Nu! Nu! Asta nu! Eu și cînd dorm mă plec în fața lor cînd mi se arată în vis. Nici în cele mai ascunse gînduri nu spun altceva decît: vă rog frumos ,d-le director, la ordinul dvs. d-le director... eu nici nu-mi pot închipui viața fără domnii directori... fie cît de mici, chiar mititei,... numai directori să fie...*

Petre Popa

CAZUL Elisabethei Collins

Elisabeth Collins a fost condamnată. Locuieşte în oraşul New-York, are 15 ani şi pentru tribunalul de minori care o condamnă, cazul ei este clar: a practicat prostituţie clandestină, a contractat o boală venerică şi reprezintă un pericol pentru cei din preajma sa.

Fiecare depoziţie făcută în faţa tribunalului confirmă pe deplin vinovăţia Elisabethei. S-a înhăiat cu o bandă de depravaţi de aceeaşi vîrstă, care îşi petrec vremea în chefuri şi orgii; a devenit o „pick-up girl" — o fată de „agăţat" — şi a frecventat Brodway-ul în căutare de „clienţi"; a primit în casa părinţilor săi un bărbat, împreună cu care a fost surprinsă de poliţie. Mai mult, certificatele medicale aflate la dosar, atestă că Elisabeth suferă de o periculoasă boală venerică, pe care e de temut că a transmis-o şi altora.

Deci, Elisabeth Collins este vinovată!

Vinovată? Să-i privim mai bine pe cei în mijlocul cărora şi-a petrecut Elisabeth primii 15 ani de viaţă, anii care trebuiau să fie cei mai curaţi, cei mai senini. Se află cu toţii aici, în sala tribunalului, în calitate de martori, vecini sau rude.

In primul rînd, părinţii Elisabethei, soţii Collins. Tatăl, ani de zile şomer, şi-a găsit abia de curînd de lucru, ca geamgiu departe, tocmai în statul California. Mama cîştigă, lucrînd de dimineaţă pînă noaptea tîrziu în casele celor înstăriţi, atît cît să-şi hrănească cei patru copii. Grija casei, grija copiilor este lăsată în seama Elisabethei. După şcoală, ea se întoarce ostenită acasă, unde munceşte din greu pînă seara: spală, calcă, pregăteşte mîncarea, are grijă de fraţii mai mici. Nici o clipă de bucurie, nici o clipă de răgaz pentru vise, doar greul şi umilinţa sărăciei, iată imaginea copilăriei pe care a avut-o Elisabeth.

Vin apoi „prietenii": Rubby Lockwood, o detracată şi ea, din pricina lipsei de supraveghere; Larry Webster, un tînăr care ar vinde-o pe Elisabeth oricui, numai să aibă prilejul să se înfrupte şi el din plăcerile „destinate celor bogaţi".

Urmează „vecinii": Doamna Marty, o femeie pe care viaţa chinuită, lipsurile, groaza pentru ziua de mîine, au educat-o în spiritul unui egoism odios. Ca să-şi salveze băiatul de sub „influenţa" Elisabethei — pe care acesta o iubeşte — ea o tratează cu dispreţ şi răutate, o umileşte, o descurajează. Şi pînă la urmă nu ezită chiar să o sacrifice cu totul, denunţînd-o poliţiei.

Şi în sfîrşit, „dragostea". Dragostea, aşa cum Elisabeth o întîlneşte în viaţă în persoana domnului Alexander Elliot. Domnul Elliot are 47 de ani,

un cont considerabil la bancă şi o singură datorie în calitatea sa de cetăţean „respectabil“ al Americii : să tragă cît mai multe foloase personale de pe urma banilor săi. Dacă aceşti bani sînt un mijloc de depravare a unor tineri lipsiţi de mijloace, atraşi în mod firesc de mirajul bogăţiei, cu atît mai bine : domnul Elliot nu are nici probleme, nici principii, el are pur şi simplu **bani.**

Iată imaginea copilăriei lui Elisabeth, a începutului adolescenţei sale : de o parte sărăcia, lipsa de preocupare a celor din jur pentru nevoile şi aspiraţiile sale ; de cealaltă parte ispita bogăţiei, a banilor pe care unii îi risipesc la fel de lesne, pe cît i-au cîştigat de uşor. In faţa tribunalului, Peter Marty singurul care o iubeşte cu adevărat pe Elisabeth, singurul care crede în onestitatea ei reală se ridică s-o apere. „Eu înţeleg dece... — spune el. Pentru acelaşi motiv pentru care un flămînd fură de mîncare. Betty era flămîndă de distracţii: nimeni nu i le dădea şi ea şi le-a luat de unde a putut. Poate nu erau cele mai nimerite, dar flămîndul ia de unde găseşte... Eu înţeleg prea bine cum merg lucrurile în lume... tentaţiile prin care poate trece o fată tînără. Ziarele şi revistele publică fotografiile Gloriei Wanderbild a lui Doris Duke şi a altor fete de 14 sau 15 ani, care se distrează la munte sau la mare sau la cursele de cai. Ce credeţi că poate să gîndească o fată ca Betty sau ca Rubby cînd privesc aceste fotografii ?“

Ion Ciprian (Peter) şi Liliana Ţicău (Elisabeth)

. . . . . .

Elisabeth Collins a fost condamnată. Locuieşte în oraşul New-York, are 15 ani şi pentru tribunalul de minori cazul ei este clar : va merge la o şcoală de corecţie, după un stagiu îndelungat în spital. Biata ei tinereţe va fi sfîşiată de noi suferinţe, de noi umilinţe. Dar nici unul din spectatorii care — din sală — au asistat la procesul ei, nu va putea crede în vinovăţia sa deplină. Ei vor înţelege că adevărata vină o poartă nedreapta orînduire în care trăieşte Elisabeth, că de fapt „CAZUL ELISABETEI COLLINS“ este CAZUL a mii şi mii de tineri cărora capitalismul le înăbuşe tinereţea, le siluieşte sufletele, le fură dreptul la dragoste cinstită şi la fericire.

Un BĂIAT iubeşte O FATĂ

La Teatrul satiric-muzical „Constantin Tănase“

Doina Şerban şi Vasile Dinescu

Pentru cei obişnuiţi să judece un spectacol după titlu, noua premieră a Teatrului satiric-muzical „Constantin Tănase“ poate provoca nedumeriri ; în fond acest titlu s-ar putea acorda majorităţii lucrărilor dramatice din literatura universală, fie că e vorba de „Romeo şi Julieta“ de Shakespeare, fie de „Ruslan şi Ludmilla“ de Puşkin şi însfîrşit de celebrele versuri ale lui Heine.

Un băiat iubea o fată
Dar dînsa un altul iubea...

In cazul noului spectacol al Teatrului satiric-muzical (fostul Ansamblu de Estradă) lipsesc desigur deznodămintele dramatice, dar nu şi peripeţiile neaşteptate.

Gîndiţi-vă şi Dvs. : douăsprezece fete par să iubească pe acelaşi băiat : tînărul inginer agronom Radu, de la gospodăria de Stat ! In realitate e vorba doar de una dintre ele (de altfel titlul însuşi precizează că „UN“ băiat iubea „O“ fată). Cine este deci aceea care a însemnat în „jurnalul intim“ devenit pentru Moş Triscă o sursă de.. foiţe de ţigări, înflăcărate mărturii de dragoste ? Aceasta ar vrea să afle şi Radu care (însoţit de asistenta lui... Maria) porneşte pe urmele viitoarei sale iubite. Dar cum s-o găseşti atunci cînd la adresa din str. Vasile Lascăr locuiesc atîtea fete tinere care poartă acelaşi nume ? Tot alergînd pe urmele lor rişti să devii martorul unor incidente neplăcute. Rişti, de pildă, să deranjezi un soţ drăgăstos, care tocmai era preocupat de fericirea noului său cămin (îl puteţi vedea în imagina alăturată, dar, nevoind să anticipăm nu vă vom spune că e vorba de Gică Petrescu). Alteori rişti dimpotrivă, să superi un soţ nervos, care tocmai se

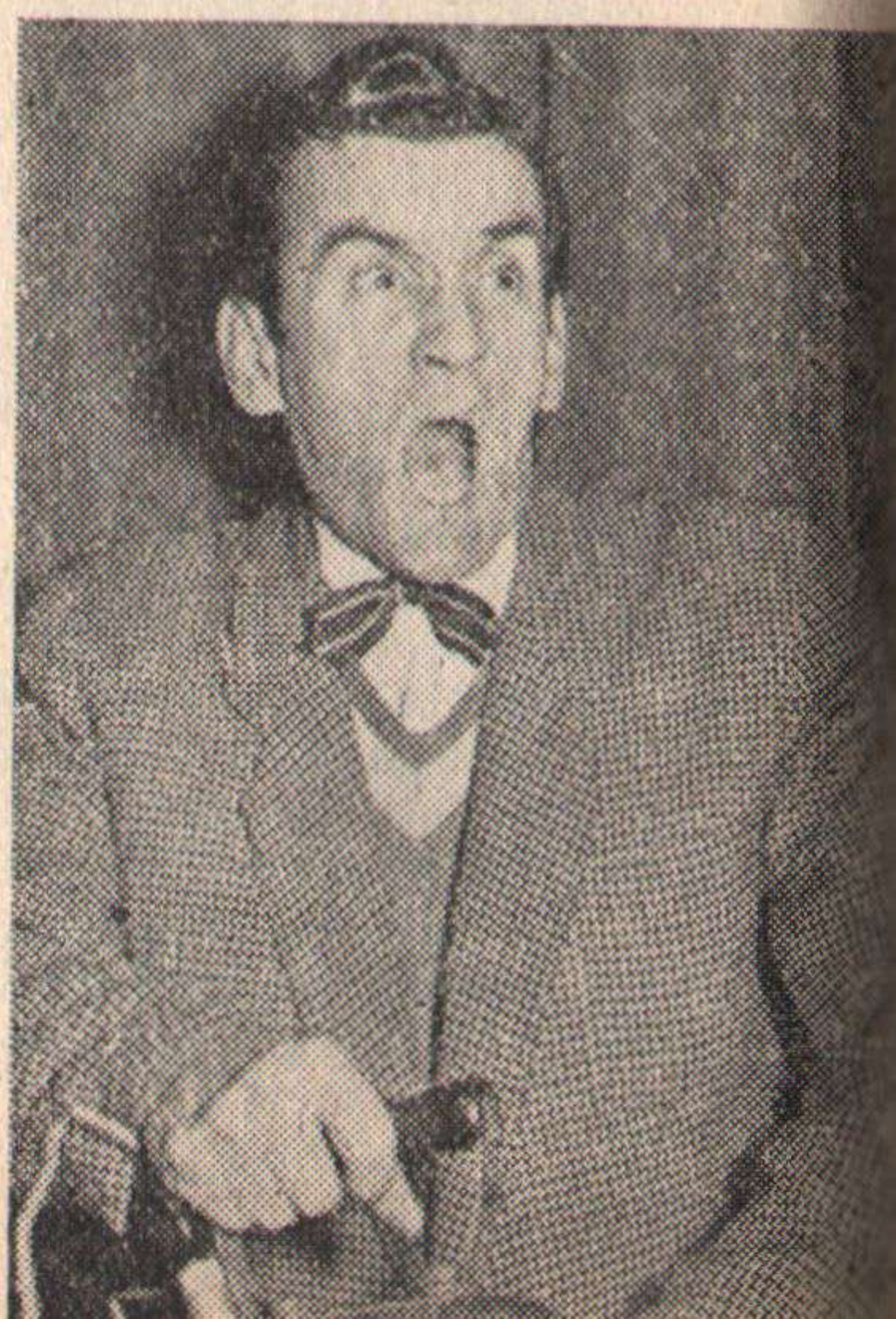

Puiu Călinescu

Gică Petrescu

Zizi Şerban şi N. Stroe

hotărîse să divorţeze (imaginea alăturată a lui Puiu Călinescu vă va convinge că acest incident poate deveni neplăcut). În încăpătorul bloc de pe Vasile Lascăr mai poţi întîlni şi un locatar nefericit, care foloseşte în locul liftului un sistem original asupra căruia păstrăm deocamdată secretul; (După cum vedeţi, nici în asemenea cazuri, locatarul nu uită să te salute politicos, cu clasicul „Sal'tar taică şi noroc").

Dar cine e totuşi adevărata şi unica Maria ? După cum vedeţi în fotografia din pagina precedentă, ea nu e alta decît.. Doina Şerban căruia Vasile Dinescu tocmai îi şopteşte mult aşteptatele cuvinte de dragoste.

Şi ca să nu nedreptăţim pe autorii Atanasiu Atlas, Fred Firea, Nicuţă Tănase, Silviu Georgescu... (după cum vedeţi, o adevărată brigadă de umorişti !) trebuie să recunoaştem că în spectacolul „Un băiat iubeşte o fată" există şi fantezie. Ba chiar... două fantezii întruchipate, după cum reiese din imaginea alăturată, de N. Stroe şi Zizi Şerban.

Numai lipseşte decît decorul (George Voinescu), costumele (Mia Steriade), regia B. Fălticineanu şi I. Frunzetti), muzica (S. Giroveanu), conducerea muzicală (N. Patrichi) şi... biletul (acesta intră în sarcina Dvs.) pentru ca spectacolul să poată începe.

V. Tomazian

Spectatorii ar dori la rovadă

la Teatrul Național „I. L. Caragiale", „Matei Millo" de Mircea Ștefănescu. (Marcel Anghelescu în rolul titular).

la Teatrul Muncitoresc C.F.R., „Familia Covaci", de Ana Novac.

la Teatrul Municipal, „Răzvan și Vidra" de B. P. Hașdeu, (Tantzi Cocea în rolul „Vidra").

O scenă din spectacolul „Un vis goldfadenian"

Teatrul Evreiesc de Stat

Au trecut optzeci de ani, de cînd, într-o seară de septembrie, în Iaşul anului 1876, pe scena grădinii de la „Pomul verde", Avram Goldfaden a pus temelia teatrului evreiesc permanent.

Trăind zile grele — în luptă cu obscurantismul şi fanatismul religios, cu indiferenţa şi ostilitatea forurilor oficiale, cu disprețul celor înstăriţi, în luptă — toată viaţa sa — cu sărăcia, Goldfaden şi-a împletit activitatea actoricească şi regizorală cu aceea de dramaturg, străduindu-se şi izbutind să oglindească în piesele pe care le scria şi le interpreta, năzuinţele spre libertate şi lumină ale poporului.

„Recruţii", „Ni be, ni me, ni cucurigu", „Cei doi Kune Leml", „Vrăjitoarea" ca şi numeroasele vodeviluri şi operete, al căror autor şi compozitor, regizor şi interpret a fost, stau mărturie a strădaniilor lui A. Golfaden de a desprinde din viaţa poporului şi din tezaurul literaturii folcloristice temele lucrărilor sale.

Oamenii de teatru, împreună cu spectatorii cinstesc astăzi memoria acestui ctitor şi animator al teatrului evreiesc, de la înfiinţarea căruia s-au scurs opt decenii.

Pe scena Teatrului Evreesc de Stat se va reprezenta în curînd spectacolul „Un vis goldfadenian" care evocă momente din viaţa şi strădaniile acestui animator pentru înfăptuirea unui teatru popular evreiesc, identificat cu lupta şi năzuinţele spectatorilor.

Suflete de viteji

(HAIDUCII)

„Încă de mulți ani — mărturisea Hilda Jerea într-un interviu radiofonic — pe vremea cînd lucram cu diferiți dansatori, acompaniind la pian sau făcînd improvizații libere, am visat să scriu cîndva un balet romînesc. Vremurile de atunci nu mi-au îngăduit îndeplinirea acestui vis".

Visul compozitoarei a început să prindă viață în urmă cu aproape trei ani, cînd, frunzărind cîteva balade populare, a recitit povestea lui „Mihu copilul" — țăranul devenit haiduc.

Din desfășurarea sîngeroaselor evenimente de la sfîrșitul secolului al 18-lea, cînd țările romîne luptau împotriva jugului turcesc, din studierea amănunțită a folclorului romînesc din acea vreme și a melosului oriental, din îmbinarea elementelor dansului popular cu cel clasic, s-a născut treptat, în colaborare cu libretistul Gelu Matei, un balet a cărui desăvîrșire a necesitat o muncă migăloasă și îndelungată. Muzica, cînd lirică, cînd intens dramatică, s-a întregit cu o povestire amplă, o adevărată frescă a luptelor pentru libertate și demnitate omenească în care s-au călit atîtea „suflete de viteji"...

La început, sîntem martorii unei simple povestiri de dragoste : Mihu și logodnica lui, Ioana, nu doresc decît fericirea modestă a viitorului lor cămin. Frumusețea Ioanei deșteaptă însă poftele lacome ale clucerului Calistrat Ghinea, slugă devotată a stăpînilor otomani. Vechea ură a lui Mihu impotriva boierilor devine și mai năpraznică atunci cînd Ghinea, salvînd-o pe Ioana din mîinile căpeteniei Deli-Mahmet, încearcă s-o oprească pentru sine.

Lungul șir de asupriri și jafuri pregătiseră de mult timp mînia poporului, pe care tristul spectacol al convoiului de copii trimiși în dar porții otomane o asmute din nou...

Însă nu toate femeile satului oltenesc urmează pilda Ioanei și a prietenei sale Maria care se opun cu îndrăzneală boierilor și turcilor. Sultana, nevasta hangiului Gruia încearcă să dobîndească grațiile lui Deli-Mahmet, care nu va pregeta mai tîrziu să o vîndă ca sclavă, lui Ismail-bei.

Din suferințele țăranilor asupriți de biruri, din durerea mamelor care aleargă plîngînd în urma convoiului de copii, din ura lui Mihu și a lui Gruia, din sacrificiul Mariei și îndîrjirea Ioanei, din chinurile lui Voicu și îndrăzneala lui Corbea, căpetenia haiducilor, se ridică tot mai puternic și necruțător, desnodămîntul acestui dramatic balet, căruia muzica scrisă de Hilda Jerea îi aduce acel iz poetic al vechilor balade populare.

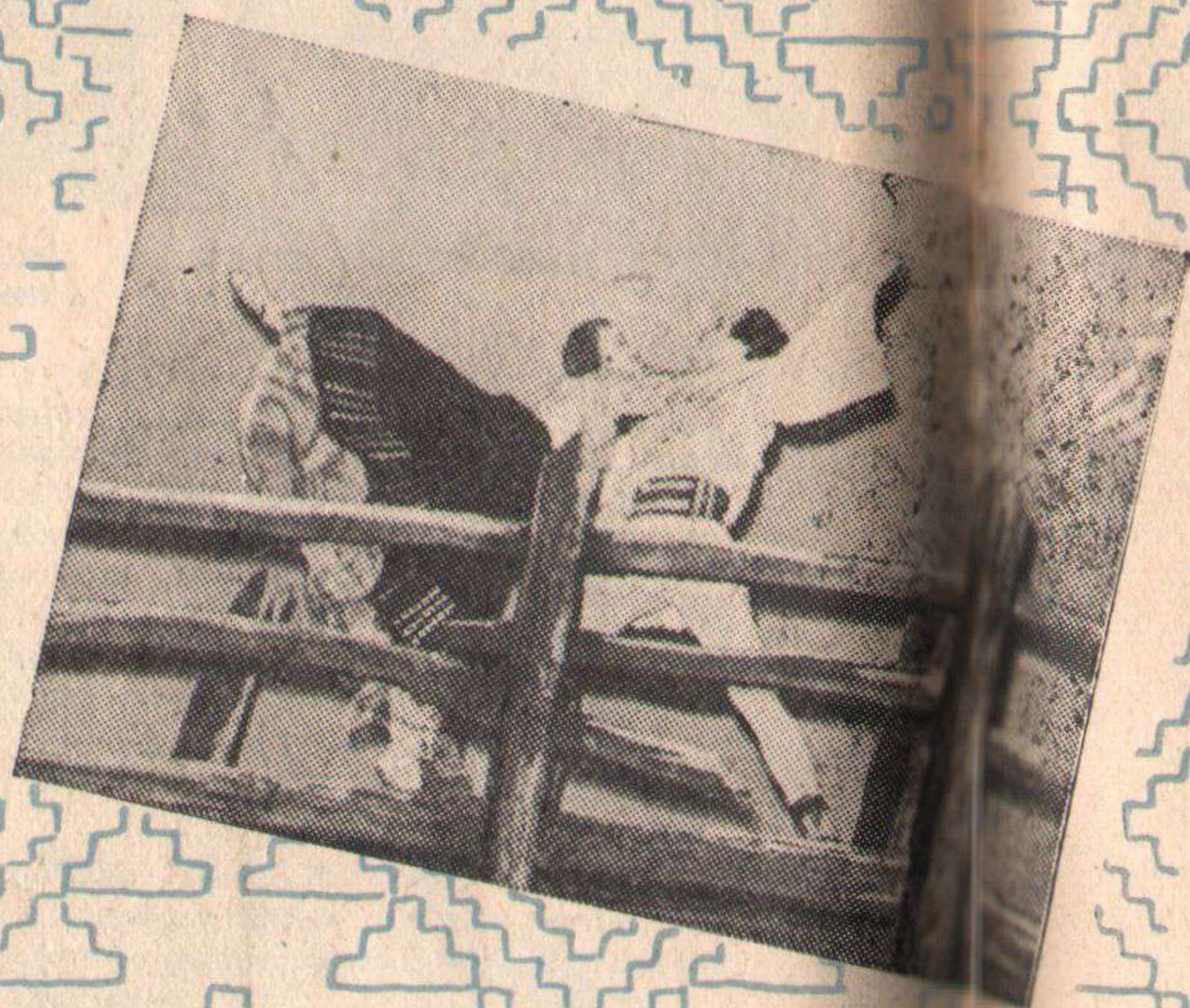

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

Teatrul de Stat de Operetă

Plutașul de pe Bistrița

Insfîrșit împreună !

La cabana plutașilor domnește o adîncă neliniște : Tudor a Vasiloaiei, pornit cu plutele de sus de la Dorna, întîrzie azi mai mult ca oricînd. Sosesc vești că viața îi este în primejdie.

Dar cîtă bucurie umple sufletul Ilenei cînd aude cîntecul venit din depărtări :

Păi cît e Bistrța de multă
De la Dorna pîn-la Neamț
Tot cu lacrimile mele
Și-o mărit vicleanul șanț !

Insfîrșit împreună ! Revederea de astăzi e mai importantă ca oricînd. Tudor și Ileana s-au hotărît să-și mărturisească dragostea, cerînd consimțămîntul bătrînului Mihai Gînju, bunicul Ilenei. Nici unul din ei nu se îndoiește că pentru Gînju — nemîngîiat de moartea tragică a fiicei sale Ioana — bucuria Ilenei va fi însfîrșit o mîngîiere.

Dar iată că peste patru luni se pregătește o altă nuntă. Boacășu —vechiul rival al lui Tudor în ale plutăritului — este sigur că va triumfa și că Ileana va fi a lui !

De o parte și de alta, **Mioc și Bondoc nu împărtășesc deloc bucuria lui Boacășu...** Ei știu că dragostea Ilenei cu Tudor a fost împiedicată de uneltirile lui Boacășu, care a susținut în fața bătrînului Gînju că tatăl lui Tudor este vinovat de moartea Ioanei lui Tăruș. Gînju refuză să dea mîna Ilenei, fiului aceluia pe care-l crede vinovat de marea durere a vieții sale...

Iar Tudor, cu inima grea de revoltă și amărăciune, pleacă departe, pentru a nu vedea cum Ileana lui va fi dăruită altuia...

Mioc și Bondoc, în mohoreala lor, par totuși că pregătesc ceva... Ce anume ?

Tradiția cere ca la orice nuntă din Moldova să existe un „al 28-lea naș". Iar nașul trebuie să a bă o pereche, „drușca druștelor". Cît privește

pe aceasta din urmă, e pregătită de mult. Priviți-o: e Crizantema, neobosita cabanieră a plutașilor. Nașul nu e nicidecum **pădurarul Lipău, a cărui mustăcioară a cucerit de mult inima Crizantemei...** Misiunea aceasta a fost încredințată „conului" Jenică, inspectorul forestier, unul dintre nemîngîiații aspiranți la grațiile cabanierei. Dar dece nu și-a făcut încă apariția „conu" Jenică? Nu cumva o fi de data asta vorba de una din isprăvile lui Mioc și Bondoc?

Mioc și Bondoc nu împărtășesc deloc bucuria lui Boacășu...

Pădurarul Lipău a cucerit de mult inima Crizantemei

Însfîrșit! al 28-lea naș a apărut. Dar el nu este „conu" Jenică, care, probabil că în această clipă se află pe undeva prin pădure. Nașul cu noroc e însuși Tudor, chemat în grabă printr-o telegramă de Mioc și Bondoc. De bună seamă, au avut motive să-l cheme la nunta logodnicei sale...

...Apariția lui are urmările așteptate: Ileana repetă în fața tuturor că singurul stăpîn al inimii sale este Tudor.

Și — în ciuda furiei oarbe care-l cuprinde pe Boacășu — cununa de mireasă va fi pusă pe creștetul Ilenei, de acela care și-a dobîndit de mult acest drept.

Ce se va întîmpla însă cu împotrivirea bătrînului Gînju? Cine este — de fapt — adevăratul vinovat de moartea Ilenei lui Tăruș? Și ce va fi cu barajul hidrocentralei, pe care o mînă criminală l-a dat pradă apelor tocmai atunci cînd adevărul era gata să se lămurească?

Despre toate acestea, fotografiile nu ne mai povestesc. Ne povestește însă pe larg opereta lui Filaret Barbu, al cărei libret aparține lui Traian Iancu, în colaborare cu Ion Dacian și a cărei premieră a avut loc de curînd la TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ

VIAȚA MUZICALĂ a CAPITALEI

La 1 și 2 decembrie, Filarmonica de Stat „George Enescu“ a dat un concert simfonic dirijat de Mircea Basarab. În program au figurat Concerto Grosso în re minor de Vivaldi, Simfonia Oxford de

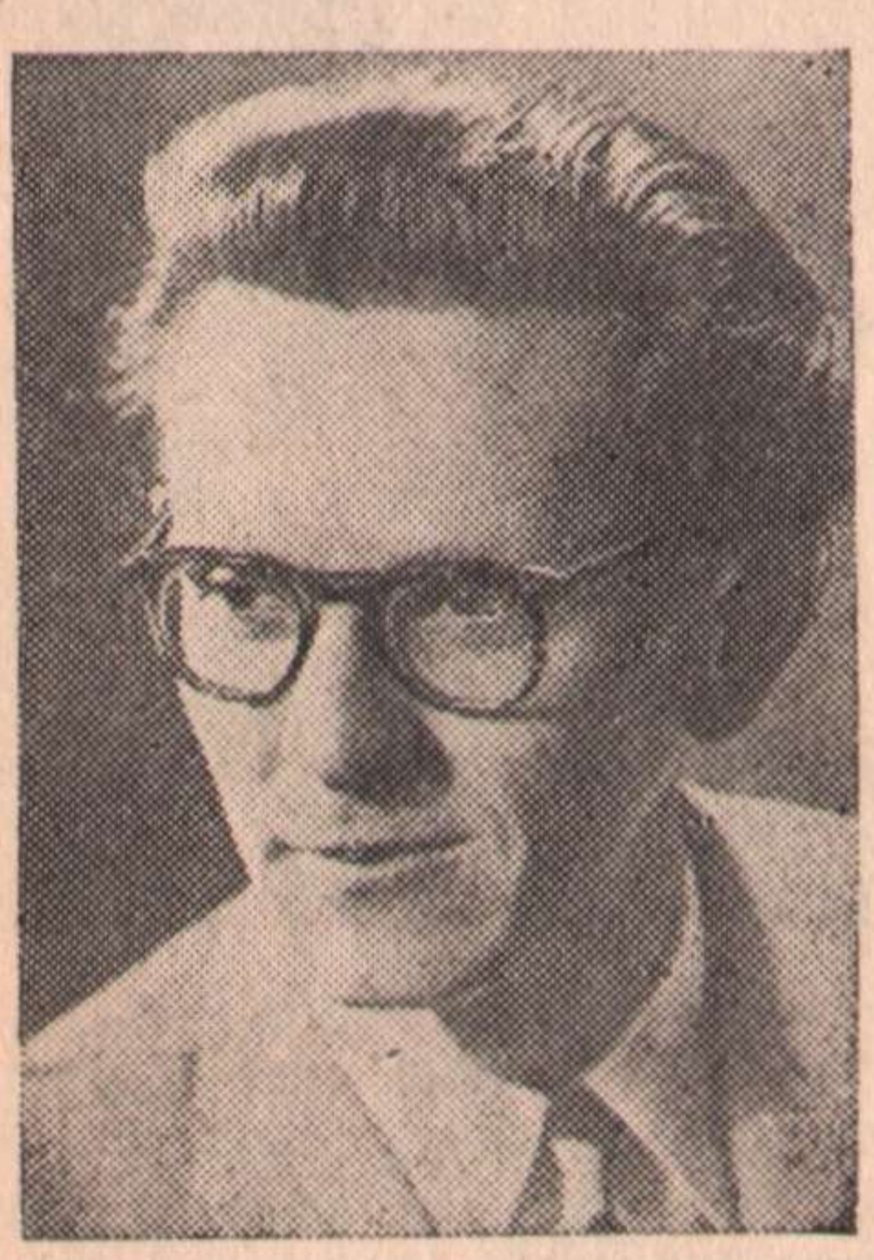

Dirijorul Mircea Basarab

Haydn, Balada de Fauré (solist, pianistul Cornel Gheorghiu), „Pause del Silenzio“ de Malipiero și tabloul al III-lea din suita „Cînd strugurii se coc“ de Mihail Jora.

Dirijorul suedez Erling va dirija concertul din 8—9 decembrie al Filarmonicii de Stat „George Enescu“.

Duminică 16 și luni 17 decembrie, Maestrul George Georgescu va dirija un concert simfonic, în al cărui program va figura: Marțian Negrea-Suita Munții Apuseni, Rahmaninov — Rapsodia pe o temă de Paganini (solist Valentin Gheorghiu) și Richard Strauss — „O viață de erou“.

La 21 decembrie, va avea loc o „Seară franceză“ în cadrul căreia se vor cînta compoziții de Couperin, Rameau, Debussy și septetul pentru harpă, flaut, clarinet și cvartet de coarde de Ravel. Soliștii concertului vor fi: Liana Pascuali — harpă, Alex. Nicolae — flaut, Const. Ungureanu — vioara I, Heri Brendier — vioara II, George Popovici — violă și Serafim Antropov — violoncel.

Cu același prilej, Cella Tănăsescu va interpreta vechi cîntece franceze.

Corul Filarmonicii de Stat „George Enescu“ pregăteşte, un ciclu de concerte, care va începe în luna ianuarie 1957. Acest ciclu va fi compus din 4 concerte, care vor avea loc din două în două săptămîni, sub bagheta dirijorilor D. D. Botez şi V. Pîntea .

Primul concert va cuprinde muzică corală veche în primă audiţie; cel de al doilea va fi compus din lucrări ale marilor clasici Haydn, Mozart şi Beethoven; cel de al treilea va oferi prime audiţii de muzică corală ale compozitorilor clasici universali şi lucrări originale de Alex. Popovici, Anatol Vieru, Dinu Mirea şi Alfred Mendelsohn, iar cel de al patrulea va cuprinde valsuri şi romanţe prelucrate pentru cor, precum şi lucrări originale în aceste genuri.

★

In ziua de 11 decembrie a c. la orele 20 va avea loc în sala Ateneului R.P.R. un CONCERT DE MUZICĂ INSTRUMENTALĂ ŞI VOCALĂ dat de: Vladimir Orlov violoncelist, laureat al Premiului de Stat şi al Concursurilor Internaţionale de la Varşovia şi Bucureşti — Arta Florescu, soprana, solistă a Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R., artistă emerită a R.P.R. — Octav Enigărescu, bariton, solist al Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R., laureat al Premiului de Stat şi al Concursurilor Internaţionale de la Praga şi Bucureşti şi Viorel Chicideanu, prim tenor al Teatrului de Stat şi Operetă.
La pian. Al. Roşianu.

Ansamblul de instrumente populare „Barbu Lăutaru“ a dat la 2 decembrie un concert de noi prelucrări de muzică populară romînească, dirijat de Nicu Stănescu şi Ionel Budişteanu, cu concursul soliştilor: Fănică Luca, Rodica Bujor, Nicolae Herlea, Maria Lătăreţu, Emil Gavriş şi alţii.

Pentru luna ianuarie, această formaţie a programat un ciclu de concerte ,în cadrul cărora se va cînta muzică din diferite regiuni ale ţării, vechi balade şi noi prelucrări de muzică populară.

Dirijorul Victor Predescu a fost invitat să dirijeze unul dintre aceste concerte, alături de Nicu Stănescu şi Ionel Budişteanu.

Fănică Luca

Bogată activitate în domeniul muzicii de cameră

La „Studioul Filarmonicii" a avut loc la 4 decembrie un recital de oboi, oferit de Edy Guți. In cadrul aceleiași seri, își va da concursul și basul Gabriel Gheorghiu.

La 11 decembrie, violonistul Gheorghe Hamza va da un recital, iar la 30 decembrie, cvartetul de coarde al studenților Conservatorului din Cluj va cînta compoziții de Mozart, Dworak și Ervin Junger — un tînăr compozitor clujan.

Muzică ușoară

Oficiul de Spectacole și Turnee Artistice prezintă la „Dalles" în premieră concertul de muzică ușoară MUZICA E VIAȚA MEA.

Dirijor : **Jean Ionescu.**

Soliști : **Dorina Drăghici, Trio Grigoriu, Simona Cassian, Mara Ianoli, Rodion Hodovanschi, Luigi Ionescu, Gioni Dimitriu, Harry Harwey, Grigore Caligari** etc.

Formația orchestrală are în frunte pe **Gaston Ursu.**

Momente de satiră și umor: **Eugen Mirea.**

Comentariu **Harry Harwey.**

★

Muzica de cameră și recitalele vor cunoaște, în prima jumătate a lunii decembrie, o activitate susținută, care se va desfășura în incinta sălii Dalles.

— Pianista Sofia Cosma a dat la 5 decembrie un recital cuprinzînd lucrări de Bach, Beethoven, Brahms, Chopin, Tudor Ciortea și Rachmaninov.

— Baritonul Gabriel Năruja, acompaniat la pian de Iosef Prunner, a pregătit pentru 7 decembrie un recital de piese vocale, conținînd printre altele lucrări de Schubert, Brahms, Fauré etc., precum și o serie de lieduri de Constantin Silvestri.

— Uniunea compozitorilor, în colaborare cu Filarmonica de Stat „George Enescu" pregătește pentru 10 decembrie un program de lieduri de Mihail Jora.

— Un concert mixt, cuprinzînd lucrări de Jora, Kodaly și Schuman, va fi dat la 12 decembrie de cvartetul Uniunii compozitorilor în colaborare cu pianista Lidia Cristian și Ion Filionescu precum și de violoncelistul Alfons Capitanovici și cîntăreața Selma Hollinger.

— Vasile Jianu și Nicolae Rădulescu dau la 14 decembrie un concert de fluat și clavecin.

★

Tînărul dirijor Iosef Conta va dirija la pupitrul Orchestrei simfonice radio un program cuprinzînd Simfonia a 3-a de Beethoven (Eroica). Variațiile pe o temă de Purcell de Bergam Britten, „muzică pentru radio" de Filip Lazăr și „Rapsodia Albastră" de George Gershwin. Concertul care va avea loc la 13 decembrie, va avea ca solist pe pianistul Dan Mizrachi.

★

La sfîrșitul lunii decembrie, va începe un al doilea ciclu al *Concertelor-Lecție.*

Acest ciclu — intitulat „Figuri de Compozitori", va cuprinde 10 conferințe, care vor fi ținute de Gabriela Deleanu. Teodor Bălan. Alfred Mendelsohn. George Bălan. Anatol Vieru, V. Cristian și alții.

Concertele vor fi bogat exemplificate cu concursul soliștilor și formațiilor Filarmonicii, precum și cu înregistrări pe bandă de magnetofon.

CALENDAR

Ion Nona Otescu s-a născut la 3 decembrie 1888. Profesor şi director al conservatorului din Bucureşti, el a fost unul din cei mai de seamă reprezentanţi ai muzicii romîneşti de la începutul acestui veac. Autorul a numeroase lucrări simfonice şi de cameră Otescu a înscris în patrimoniul creaţiei muzicale a ţării noastre şi opera „Dela Matei Citire" din care unele fragmente se mai bucură şi astăzi de popularitate. În timpul vieţii sale Ion Nona Otescu a ocupat succesiv funcţia de director al Filarmonicii din Bucureşeti şi al Operei Romîne.

★

Teatrul de Operă şi Balet înregistrează la începutul acestei luni o dată istorică; în urmă cu 35 de ani, la 8 decembrie 1921 a avut loc deschiderea primei stagiuni a Operei Romîne de Stat, care funcţionase pînă atunci ca teatru particular.

★

Dinu Lipatti, marele pianist romîn, a murit la 4 decembrie 1950. Pradă unei boli necruţătoare, Lipatti a luptat cu moartea pînă în ultimele zile. Sînt înregistrate pe discuri interpretările sale minunate, care au rămas ca un model de înaltă muzicalitate şi perfecţiune tehnică.

★

Nicolae Leonard — celebrul cîntăreţ de operetă — pe care presa vremii sale îl botezase „prinţul operetei romîneşti", s-a născut în urmă cu 70 de ani, la 13 decembrie 1886. Strălucita sa carieră muzicală, de care iubitorii de muzică mai vîrstnici îşi amintesc încă cu încîntare, a avut parte de un sfîrşit trist şi caracteristic acelei vremi; artistul atît de iubit de marele public nu a primit nici un sprijin din partea forurilor oficiale, care l-au abandonat bolnav, îmbătrînit înainte de vreme. El a murit la 24 decembrie 1928.

Leonard a rămas pînă astăzi cel mai mare interpret romîn de operetă.

★

Ion Petrescu *s-a născut la 16 decembrie 1851 (m. 1932). Apreciat de cei care l-au cunoscut ca un artist dramatic cu remarcabile posibilităţi, Ion Petrescu a debutat în anul 1873 sub direcţia de scenă a lui Mihail Pascaly. Interpretînd rolurile cele mai diverse el a slujit timp de 57 de ani teatrul romînesc, jucînd alături de Gr. Manolescu, Aristizza Romanescu, C. I. Nottara. In perioada de după primul război mondial a jucat într-unul din primele filme romîneşti: „Simfonia dragostei", — turnat la Viena, în regia lui Ion Sahighian —, alături de Viviane Gibson, Livescu, Critico ş.a.*

Artista cu orice preț

Un orășel de provincie pe timpul Rusiei țariste cu o înfățișare medievală, fremătînd de larmă.

Deodată în fața noastră răsar două figuri necunoscute: un bătrînel simpatic și o fată încîntătoare.

Cine să fie oare aceste personaje? Fata e Liza iar bătrînelul, tatăl ei, Sinicihim, un fost actor nerăbdător să-și vadă visul împlinit: fiica lui să debuteze pe scena micului teatru al orașului.

Așa începe noua realizare a Studioului sovietic „Mosfilm", film care evocă momente legate de începutul teatrului rusesc.

Creatorul filmului, Constantin Ludin este unul dintre regizorii sovietici care s-au consacrat comediei cinematografice. Cîteva din succele sale sînt: „Patru inimi", „Gemenii" și „Chibritul suedez".

DREPTUL de a te naște

Are vreo justificare mama care răpește copilului ei dreptul de a se naște ?

Iată problema adînc umană pe care o ridică acțiunea noului film produs de studiourile cubane.

Intîmplările dramatice care determină grave hotărîri și răspun-

deri morale, se petrec la Havana. Tînăra Maria Theresa — o femee din „înalta" societate a orașului — îl imploră pe doctorul Alberto Limoreta s-o „salveze". Maria Theresa e însărcinată, dar nașterea copilului ar însemna dezonoarea ei : copilul ar fi un bastard.

Doctorul Limoreta e însă de altă părere. Și pentru a o convinge pe tînăra fată, medicul îi povestește propria sa viață.

Impresionanta, dureroasă existență a doctorului Limoreta se va desfășura pe ecran pledînd pentru ocrotirea supremului drept care i-a fost acordat omului din totdeauna : dreptul de a se naște.

„Hoții" de copii

Pe bătrînul Jim Mac Kenzie coloniștii din Noua Scoție îl socotesc un om aspru, **morocănos și neîndu-plecat**, „un ursuz fără inimă" judecînd după cum se poartă cu nepoții săi, doi copilași drăguți și veseli — Hary și Davy.

Cu caracterul său argățos, de nesuportat, bătrînul se împotrivește dragostei pe care fiica sa Kirsty o nutrește pentru doctorul Wilhelm Bloem, medicul coloniei.

Astfel, încît lucrurile merg foarte prost în casa lui Mac Kenzie pînă în ziua cînd... cînd, ce credeți Dvs. că se întîmplă ?

Noi nu vă spunem nimic dar dacă veți merge să vedeți această producție a studiourilor engleze, veți înțelege ce sentimente gingașe pot înflori în inima unui bunic arțăgos în clipa în care... Nu ! degeaba insistați. Ce se întîmplă mai departe **vă** vor povesti actorii Duncan Macrae (Mac Kenzie), Jean Anderson (Mrs. Mac Kenzie), Adrianna Corci (Kirsty) și micuții John Whiteley (Hary) și Vincent Winter (Davy).

O AVENTURĂ în Marea Caraibelor

Ținuturile exotice ale insulelor Antile formează cadrul, în mijlocul căruia se desfășoară impresionantele întîmplări ale unei expediții de cercetători științifici, porniți să exploreze străfundurile mării.

Priveliști minunate se succed în fața spectatorilor. Pe întinsurile fundului mării trăiesc nenumărate specii de pești, tot soiul de vietăți de cele mai diferite mărimi și culori. Sub talazurile albastre șerpuiesc drumuri întortochiate, există păduri imense — acolo jos pulsează o viață intensă, depășind în culoare și în mișcare cea mai bogată fantezie.

Iată ce și-a propus să ne înfățișeze D-rul Hans Haas, autorul și regizorul filmului „O aventură în marea Caraibilor".

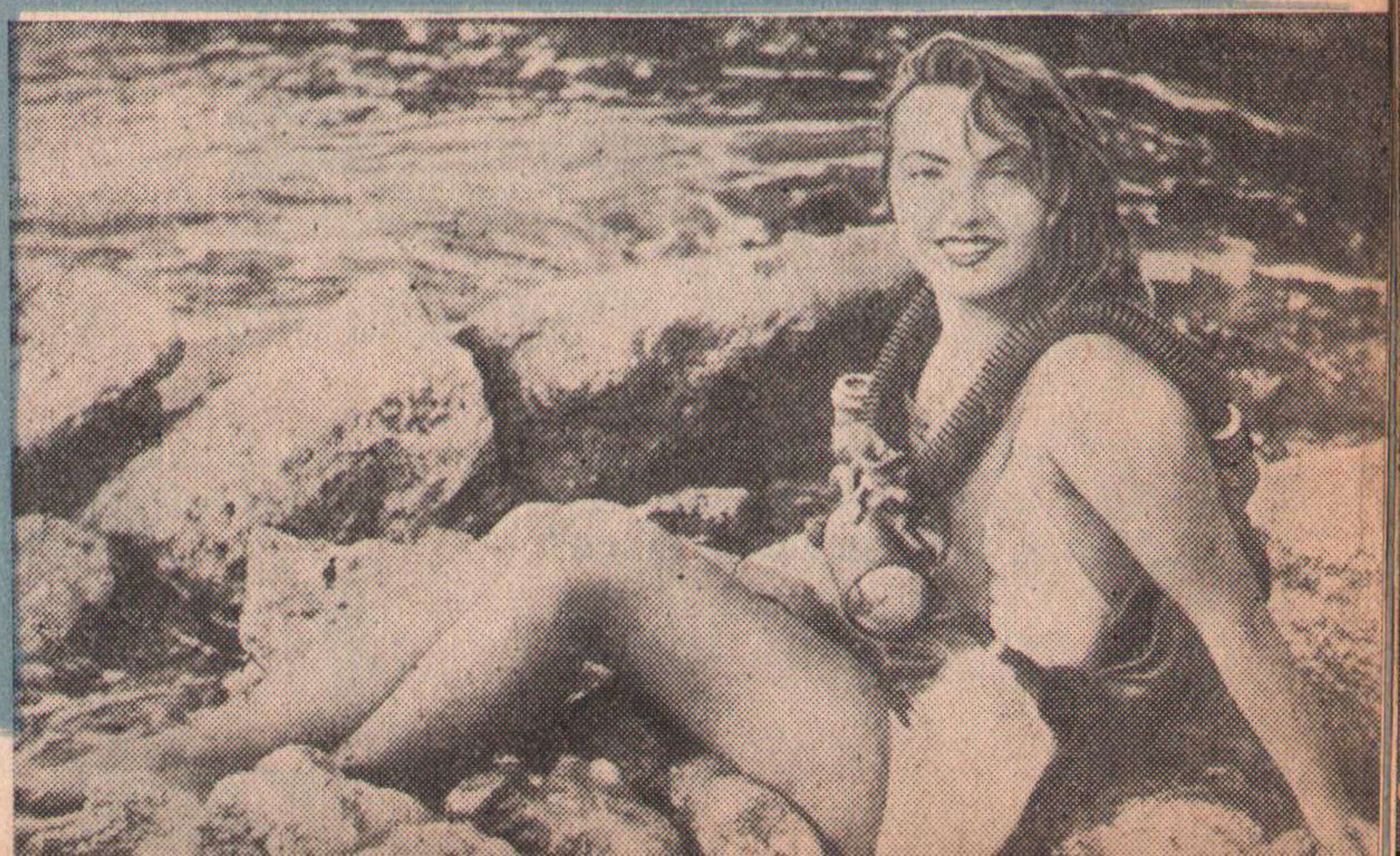

PAPA DOLAR

Legenda faimosului „unchiu din America“ a „providenţialului“ unchi milionar constituie pretextul unei delicioase comedii satirice de-a lungul căreia sînt dezvăluite cu farmac şi incisivă ironie moravurile societăţii burgheze de la începutul veacului.

Spectatorii vor rîde cu hohote descoperind că unchiul cel plin de dolari este în realitate cu mult mai sărac decît nepotul a cărui singură speranţă era „venirea milionarului“.

Hazul ajunge la maximum atunci cînd înţelegi că nu numai nepotul — sărmanul profesor Kaltay — ci întreaga protipendadă a oraşului a solicitat sprijinul faimosului unchi milionar, care — în cele din urmă — soseşte în oraşul său natal, fără nici o leţcaie.

ÎN CURÎND PE ECRANELE CAPITALEI

„Indrăgostiţii“

„Mama, tata, nevasta şi eu“

La Teatrul Central al Armatei Sovietice din Moscova se repetă actualmente sub regia lui Abram Okuncikov piesa scriitorului american Howard Fast „Generalul Washington şi vrăjitorul", în traducerea criticului de artă Galina Alpers. Rolul principal este interpretat de cunoscutul actor Alexandru Hovanski. Schiţele costumelor aparţin soţiei lui Howard Fast, care este pictoriţă.

★

In luna noiembrie s-a deschis la Praga „Teatrul Poeziei", unde se vor prezenta poeme dramatizate cehoslovace şi străine.

★

Repertoriul Operei de Stat din R. D. Germană în stagiunea 1956-1957 cuprinde operele: „Femeia fără umbră" şi „Cavalerul rozelor" de Richard Strauss, ciclul „Inelul Niebelungilor" — care a început în luna noiembrie cu „Walkiria" şi se va termina în mai 1957 cu „Amurgul zeilor" —, „Cneazul Igor" de Borodin, „Vrăjitoarele din Passau" de Ottmar Gerster. Inchiderea stagiunii se va face cu premiera operei compozitorului slovac Eugen Suchon „Krutchava".

★

La Sofia se turnează actualmente filmul „Invăţămintele istoriei", producţie sovieto-bulgară, în regia cineastului sovietic Leo Arnştam. Filmul evocă frămîntările anului 1933 în Germania şi figura eroică a lui Gheorghi Dimitrov.

★

Celebrul premiu francez „Molière" pentru spectacole dramatice valoroase a fost decernat anul acesta unui teatru parizian — „Thèâtre de l'Oeuvre" — pentru prezentarea dramei lui Maxim Gorki „La Fund" (Azilul de noapte).

★

Recent, în repertoriul teatrului italian „Morlacchi" din Perrugia a intrat opera lui Ceaikovski „Ioana D'Arc" a cărei premieră a cunoscut un mare succes.

★

Regizorul francez Roger Dornes a terminat turnarea filmului „Don Carlos", adaptare de Charles Charras după renumita tragedie a lui Friedrich Schiller.

Logodnica debutantului :
— Bravo Năică, bravo, bravo !

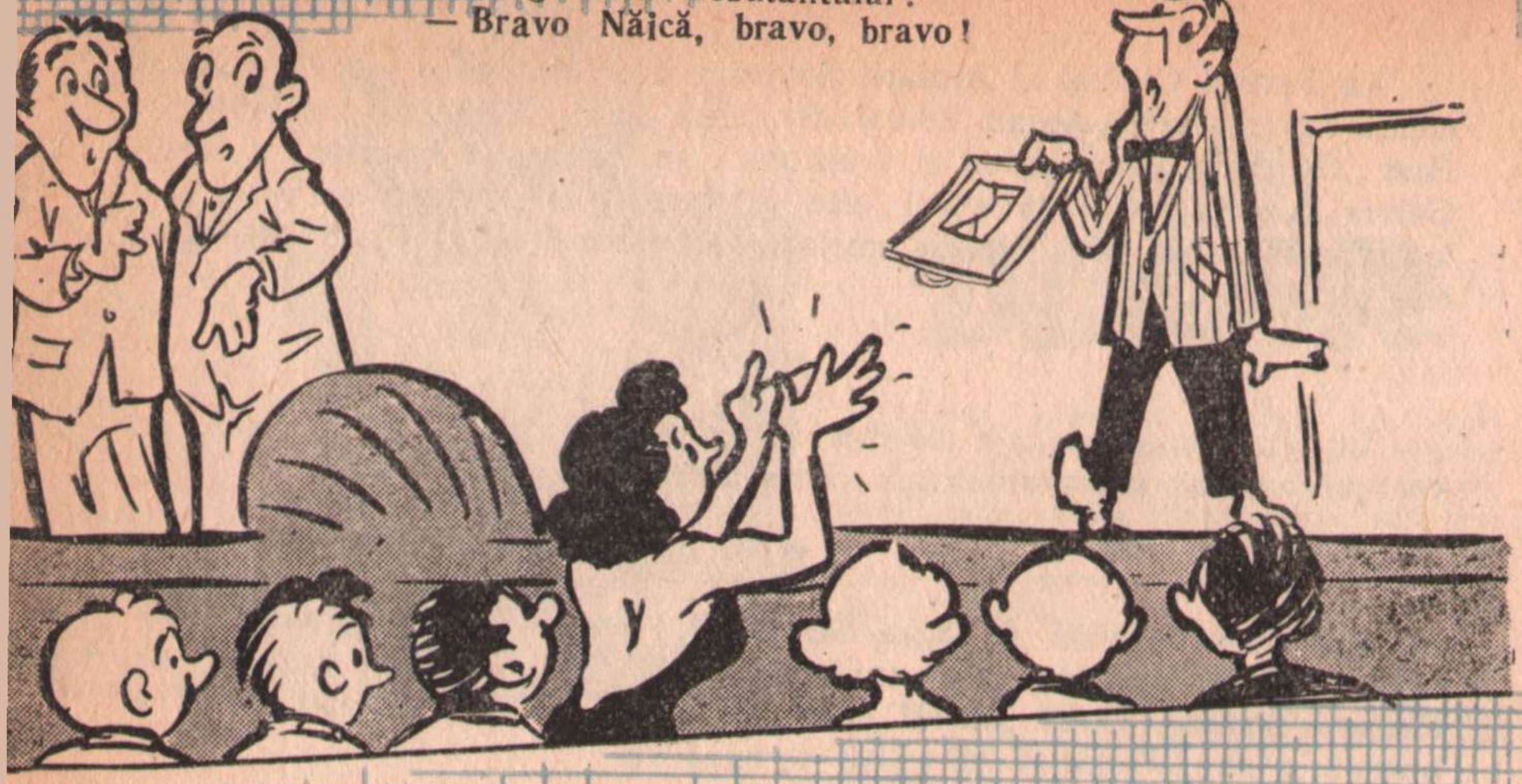

— Voi executa în primă audiție cîntecul satiric :
Foaie verde măr frumos,
Nu sînt superstițios !...

— Aș vrea să mă angajez la circul Dvs. ca fenomen !
— Și, mă rog, ce specialitate aveți ?

TEATRE

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piaţa Amzei, telefon 5.15.53;* Teatrul Municipal, *Schitu Măgureanu nr. 1, telefon 4.60.60;* Teatrul Municipal, *Sala „Sf. Sava", Str. Al. Popov 23;* Teatrul Tineretului, *Str. N. Bălcescu nr. 2, telefon 6.04.77;* Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, telefon 2.90.05;* Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6, telefon 4.19.05;* Teatrul Muncitoresc C.F.R., *Şos. Giuleşti nr. 8, telefon 6.04.82;* Studioul Actorului de Film „C. Nottara", *Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44;* Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenţei nr. 1, telefon 3.98.48;* Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61;* Filarmonica de Stat „George Enescu", *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60;* Studioul Filarmonicei, *Ateneul R.P.R.;* Sala Dalles, *Bd. N. Bălcescu nr. 18;* Teatrul Ţăndărică, *Academiei nr. 18—20; Sala Orfeu, telefon 3.25.19; Pasajul Comedia.*

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREŞTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. Frimu, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17; INFRAŢIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureştii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI, Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviţei nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzeşti nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIŢA, Piaţa Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITA, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL, Calea Griviţei nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngaşi nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcăreşti nr. 21, telefon 9.49.46; FLACARA, Dudeşti nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudeşti nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călăraşi nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Şos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAŢI, Cal. Dudeşti nr. 169; MIORIŢA, Cal. Moşilor nr. 221, telefon 1 07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 107.60; GH. COŞBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Şos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ştefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTĂŢII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Şos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

JOCURI

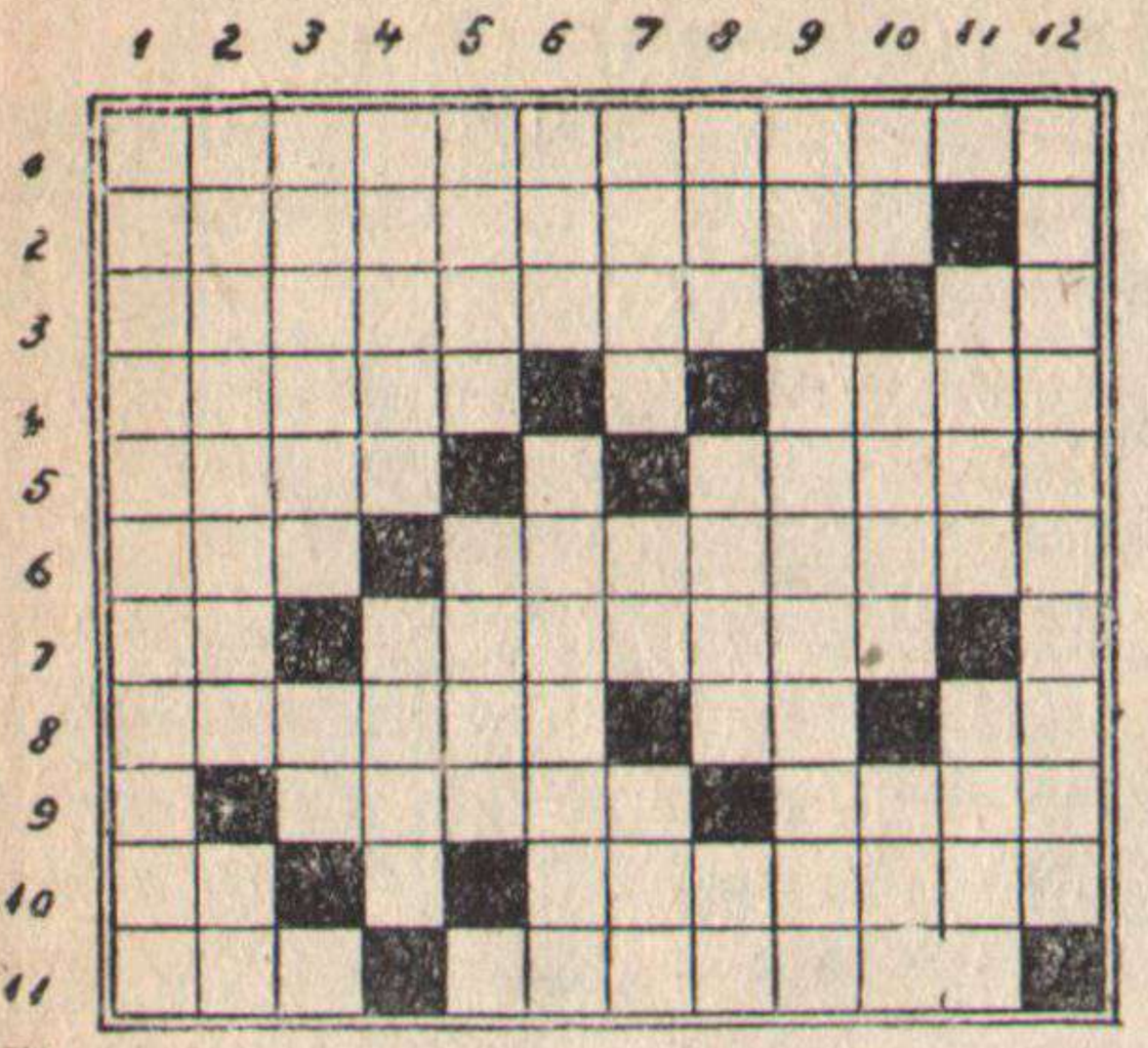

ORIZONTAL: *1. Celebru constructor de viori. 2. Operă de Verdi. 3. Autorul celebrei lucrări „Gargantua şi Pantagruel" — Emil Marinescu. 4. Avuţie — Oraş din Italia, patria lui Alfieri. 5. Prepoziţie — Unul din cei 11 jucători de fotbal. 6. Tinut în nordul Ardealului — Operetă de Imre Kalman. 7. Nota traducătorului — Călător. 8. Mare poet şi filozof pacifist indian; — Conjuncţie — Literă slavonă. 9. In temă — Port la canalul Suez. 10. Tine! — Instrument muzical de origină franceză, e introdus în orchestră de Richard Straus, Puccini, Mahler etc.... 11. ...Maria de Franz Schubert — Pasaj intercalat în piesele instrumentale cu acompaniament de orchestră.*

VERTICAL: *1. Loc marginal la teatru. 2. Operă de Verdi — Anton Vasilescu. 3. Celebru pictor flamand — George State. 4. A vorbi fără înţeles logic — Caricaturist din R.P.R. 5. Despre carnaval! de I. L. Caragiale — Pentru gimnaşti. 6. Nume fem. — Piesă de Afinoghenov. 7. Primul constructor de avioane romîn — — Literă cirilică — Cîntăreţi în antichitate. 8. Mistuit de foc — Erou al lui Shakespeare simbolizînd trădarea — Pronume. 9. Rug nesfîrşit! — Cunoscut povestitor danez. 10. Pronume italian —Metru cub — Pronume. 11. Dizolvant în parfumerie — A repeta în tocmai — 12. Operă de Rossini.*

JOC DE LITERE

Din literele: A — A — A — A — A — A — A — A — Ă — Ă — C — C — C — C — C — D — D — E — E — E — E — E — E — E — E — E — E — G — G — H — H — H — I — I — I — I — I — I — I — I — I — I — I — K — L — L — L — L — L — M — M — N — N — O — O — O — O — O — O — O — O — O — O — P — R — R — R — R — R — R — R — R — S — S — S — S — Ş — T — T — T — T — U — U — U — U — V — V — V — V — X — Z — Z —

Se vor forma 14 cuvinte conf. cerinţelor de mai jos. La o justă dezlegare prima şi a treia literă citite de sus în jos, dau cîte o operă şi numele compozitorului:

1. Personaj masculin din piesa „Vinovaţii fără vină"
2. Personaj femenin din comedia „Pădurea"
3. Oraş din Italia (în munţii Apenini)
4. Haz
5. Cunoscut compozitor francez (Simfonia Spaniolă)
6. Opera de Verdi
7. Mare dramaturg rus
8. Personaj masculin din Harap Alb
9. Departe de realitate
10. Cunoscut erou al lui Victor Hugo
11. Personaj masculin din Hamlet
12. Tînăr şi valoros bariton romîn
13. Personaj fem, din comedia „Student în anul III"
14. Artist al poporului din U.R.S.S., desăvîrşit interpret al lui Ivan Susanin.

Bălăuș

- EXTRA
- NEȘIFONABILE

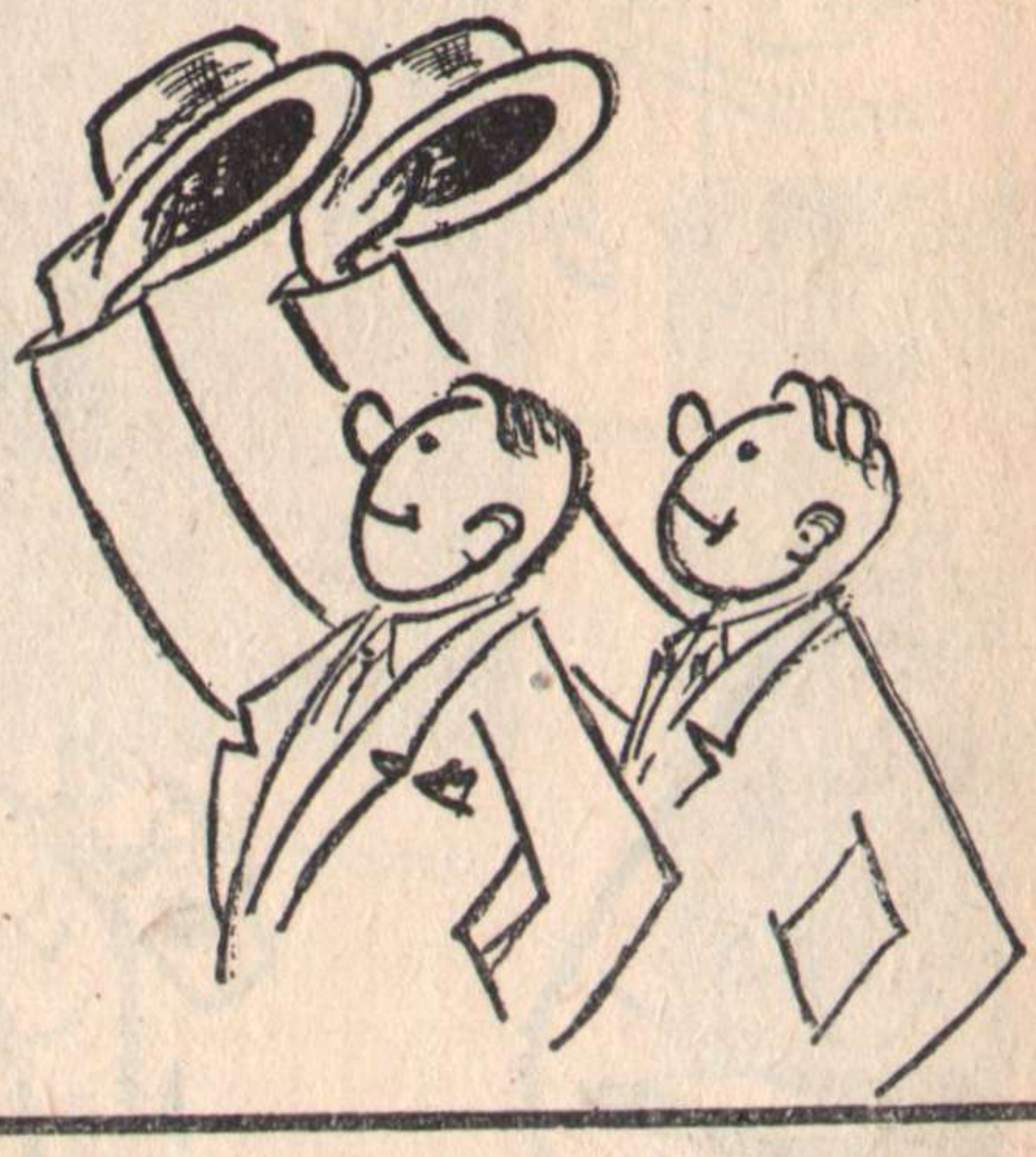

Ciorapii

NYLON

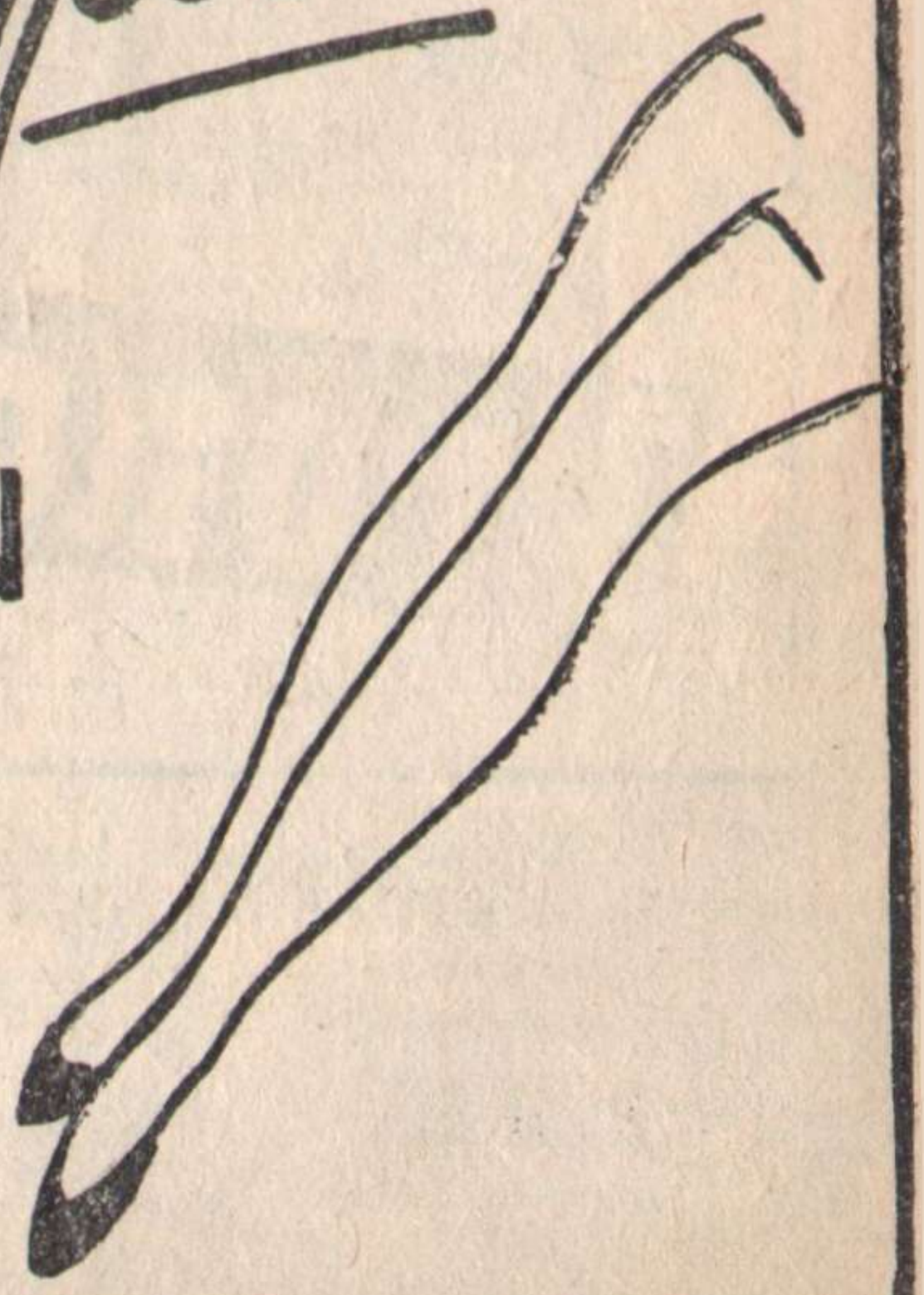

- Cristal (15 den.).
  Subțiri și eleganți.
- Troter (30 den.).
  Foarte rezistenți.

De vînzare la toate magazinele
și raioanele de specialitate.

CUM IŞI COMPLETEAZĂ BULETINELE....

Tenorul

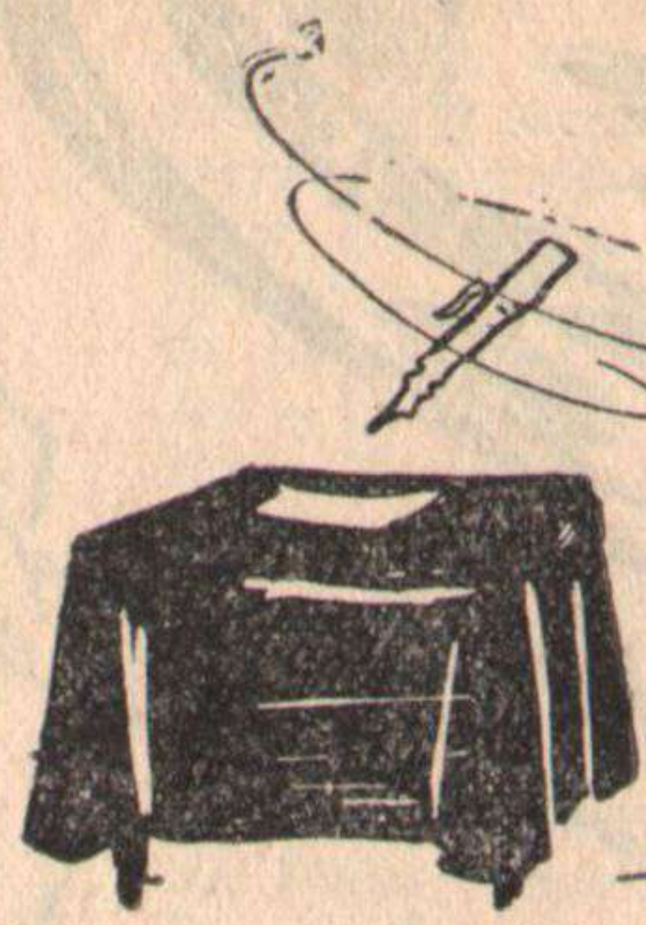

Iluzionistul

Tragedianul

Scenografui

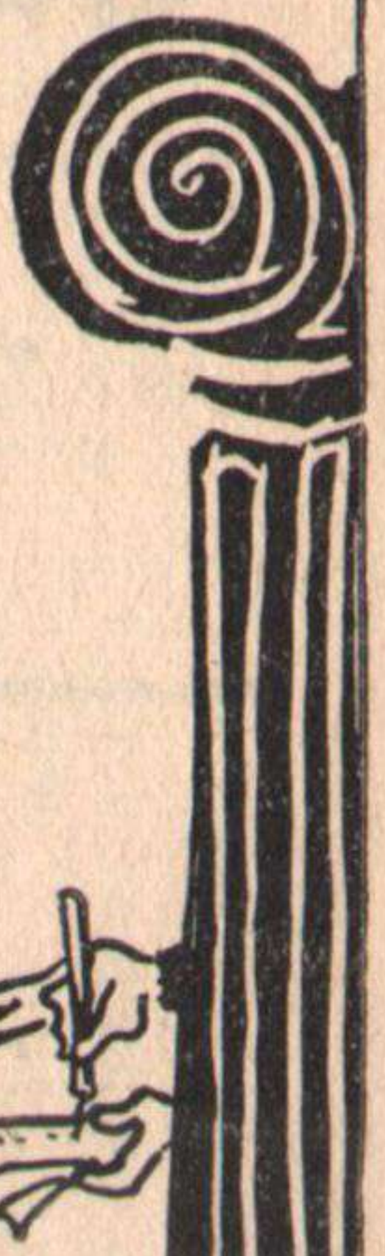

Regizorul de culise

Redacţia şi Administraţia: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII

'. P. 2. — c. 3431

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Teatrul Muncitoresc C.F.R.

Paul Ioachim (Galan)

Lulu Nicolau (Victoria)

Al. Vasiliu (Taman)

PLICUL

Comedie în 3 acte de Liviu Rebreanu